

Nr 171.

Av herr **Vindahl**, *angående viss ändring i § 1 av förordningen om landsting.*

Den nu uti landstingsförordningen § 1 gällande grundsats, att stad, som har ett invånareantal av minst en etthundrafemtiondel av rikets hela invånareantal etc., icke längre skall tillhöra länets landsting, torde numera i stort sett kunna anses föråldrad och framför allt i sin nuvarande form otidsenlig.

De praktiska skäl, som från städernas sida talat för ett särskiljande av stad som nått en viss storlek, torde ävenledes hava förlorat väsentligt i betydelse. Ty vilka äro de största uppgifterna, som tillkomma landstinget? Jo, sjukvård av olika slag, undervisningsfrågor, skydds- och uppfostringsfrågor, fattigvårdsuppgifter m. m.

I alla eller de flesta av dessa frågor torde intressena för staden som sådan och länets landsbygd plus småstäderna vara sammanfallande, och med få undantag torde också *efter* en skilsmässa gemensamt ägda anstalter av olika slag utgöra regeln.

Samhörigheten i stort upphör således icke i och med en skilsmässa utan äger alltfört rum, och då därtill kommer, att enligt § 47 mom. 3 redan nu kan i fråga om uttaxering skiljas på olika företag, synes *ingen* anledning förefinnas ens ur intressesynpunkt för den större staden, att nu gällande grund för utträde ur landsting bibehålles.

På grund av vad ovan anförts hemställles, att riksdagen måtte besluta,

dels att i landstingsförordningen § 1 orden: »dock att» etc. till och med »utträde» skall ur paragrafen utgå,

dels att beträffande städer, som redan utträtt ur landsting, måtte vid vad sålunda ägt rum bero.

Tillika hemställes, att vederbörande utskott, om yrkandet i princip kan godkännas, måtte föreslå erforderlig omformulering av lagtexten.

Stockholm den 22 januari 1920.

Axel Vindahl.

I motionens syfte instämmer:

G. H. von Koch.
